

Az európai miniszterek 1999. évi Bolognai Nyilatkozata, amennyire ez Ausztria szempontjából megítélhető, kevésbé érintette az Európai Ügyvédek Egyesületét.

Az európai ügyvédi kamarák képviselője, a CCBE, csak 2002-től kezdődően kezdett óvatos lépéseket tenni, és véleményét hallatni az ELFA-n belül. Különösen szerencsés az az egybeesés, hogy *Julina Lonbay* 2002 óta a CCBE Oktatási Bizottságának elnöki tisztét tölti be, és lehetősége van az újra átdolgozott tervekkel kapcsolatos fejleményeket, az ELFA szándékai szerint, a munkacsoportok munkájába integrálni.

Az új oktatási rendszer jelentősége vitathatatlan az ügyvédi szakmára nézve, éppen ezért részünkről is ajánlott minél előbb bekapcsolódnunk az oktatási reformról folyó szakmai vitákba. A CCBE már korábban is igyekezett megtudni a tagországok véleményét a képzés helyzetéről, és nem meglepő, hogy ezen a téren nagy különbségek tapasztalhatók.

Az egyes tagországok oktatási tervei a jelenleginél eltérőbbek szinte már nem is lehetnének. Ennek ellenére megállapítható, hogy minden tagország egyazon célt tart szem előtt: a legmagasabb szinten képzett jogászok kibocsátását az egyetemekről a szakma területére.

Közös vonás a legtöbb oktatási tervet illetően, hogy a gyakorlati képzés, – ha lehet erről egyáltalán szó, – nagyon csekély részét képezi az oktatási terveknek. Felvetődik a kérdés, hogy milyen mértékben kell szerepelniük a gyakorlatra vonatkozó ismeretek-

Waltraute Steger:

Az Európai Ügyvédek Egyesületének állásfoglalása a Bolognai Egyezmény alapján előirányzott oktatási reformhoz

nek az oktatási tervekben, és a hallgatót mennyire akadályozza ez szakmai pályafutásának megtervezésében? A gyakorlati oldal részéről is meggondolandó, vajon hajlandó-e a képzés bizonyos elemeit kiadni a keze közül.

A jogi pályán gyakorló jogászoknak azonban tudomásul kell venniük, hogy az alapszakmák munkaköreinek betöltéséhez, – mint bíró, jegyző és ügyvéd, – legalább a maszter-fokozat elérése a feltétel. Magától értetődő az egyetemi képzés és a gyakorlati oldal közötti együttműködés, legyen az ügyvédi kamara, jegyzői kamara vagy akár bíróság, és az ebből adódó esély eleve adott.

(Az ELFA 2005. február 17-18-ai, a grazi konferenciáján W. S. az Egyesület állásfoglalását ismertette.)

FELHÍVÁS!

Tisztelt Olvasóink!

A Jegtörténeti Szemle 2005. évi különszáma a jogtörténetoktatás múltját, jelenét és jövőjét tárja az érdeklődők elé, több oldalról is megvilágítva ezt a kérdést. A jogtörténetoktatás jövőjét felvető kérdések napjainkban fokozottabban vannak napirenden. Még folynak a viták a Bolognai Modell bevezetéséről. Az itt megjelent tanulmányokból, cikkekből, előadásokból kiolvasható: az egyik alapvető kérdés, hogy a jövő jogásza számára szükséges-e a jogtörténet ismerete, vagy e nélkül is elláthatja hétköznapi feladatait? Másik, ehhez hasonlóan alapvető kérdés: gyakorlatiasabbá kell-e tennünk – és ezáltal a jövőben praktikusabban használhatóvá – az oktatást, vagy maradjon a jövőben is túlsúlyban a történeti áttekintés?

Úgy gondoljuk, hogy ezekről a kérdésekről T. Olvasóinknak, a jogásztársadalom minden egyes tagjának, a legkülönbözőbb munkaterületeken dolgozó kollegáinknak, oktató-társainknak is van véleménye. Szeretnénk kérni és biztatni mindenkit, hogy 3–4 oldalon mondja el a fenti kérdésekről véleményét, segítve és alátámasztva ezzel is a döntéshozók munkáját. A Jegtörténeti Szemle az érdekes, minőségileg is megfelelő írásoknak szeretne rendszeresen helyt adni, mások számára is közkinccsé téve azokat.

Tény, hogy „túltermelés” van az egyetemeken a jogászokból, de az is igaz, hogy az Európai Közösség tagjaként eddig nem, vagy kevésbé ismert területeken is el kell látniuk a jogi tennivalókat. A képzésben tehát össze kell hangolnunk a meglévő, és a jövőben várható feladatokat. Ezért is kérjük T. Olvasóinkat: ne sajnálják az időt, vessék papírra gondolataikat és küldjék el írásaikat szerkesztőségünkbe!

(Kérjük, hogy a Tisztelt Szerzőinkhez szóló, és az írások formai megjelenésével kapcsolatos sorokat is olvassák el!)

Írásaikat köszönettel fogadja a:
Szerkesztő